

Férfi sportingek, női sportbluzok nagy választékban Pollák Testvéreknél olcsó árakon

sok, hanem a kereskedők is csatlakozásukat az akcióban, részvételüket a tüntetésben. Az iparosság vezetősége ezúton is felhívja tagjainak figyelmét a szerdai munkaszünetre az alábbi kéréssel, hogy azt feltétlenül tartsák meg. *A műhelyek nagy csöndessége a leghangosabb tiltakozás az iparosság jelenlegi nagy nyomora ellen!* Felkéri végül az iparosság vezetősége az iparostársadalom minden tagját arra is, hogy a szerdán délelőtt 10 órakor, az ipartestület székházában tartandó *naggyűlésen* teljes számban jelenjék meg.

A szén-, fa- és cementkereskedők egész nap zárva tartanak

A Szegedi Kereskedők Szövetsége szén-, fa- és cementáru szakosztálya közli, hogy függetlenül a nagytanács hétfői határozatától, a szakosztály tagjai az iparosok iránti együttérzésük bizonyítékául szerdán *egész nap zárva tartják üzleiteiket és arra kéri vevőiket, hogy szükségleteiket kedden szerezzék be.*

Súlyos szerencsétlenség a gyakorlótéren

(A Délmagyarország munkatársától.) A repülőter mögötti katonai lőtérén súlyos baleset történt. A katonák egy újfajta kézigranátát gyakorlatoztak. Az egyik katona dobás közben megboltlott, elesett és a gránát a kezében robbant fel. A szertehulló szilánkok a katonát súlyosan megsebesítették. *Kivül még hárman sebesültek meg: a gyakorlatot vezető főhadnagy, dobásokat ellenőrző ővezető és egy közkatona, aki közvetlen közelben állott.*

A sebesülteket azután azonnal a közrendészeti kórházba szállították, ahol megoperálták. Az a katona, aki a szerencsétlenséget előidézte, a lábán, a mellén és a fején szenvedett kisebb-nagyobb sérüléseket. A másik három katona sebesülése nem súlyos természetű. A szerencsétlenség ügyében megindult a szigorú vizsgálat.

Rókus állja a vámháborút

Írta: Magyar László.

Rókus a kislajtóban állt, félvállal nekitámaszkodott az ajtófélnak, bozontos bajusza alól dacosan meredezett a vékony pipaszár és a végén a kicsorbult, üres pipa.

Hideg volt ez a pipa, már régen kihűlt. Van tán három hete is, hogy utoljára került bele füstölínvaló. Azóta már a szaga is kiment. Hiába szopogatja az ember, hiába rágja a csutoráját, nem ér az semmit. Eleinte még volt valahogy. Ha nagyot szítt rajta az ember, hát jött belőle némi bagószag. Dehát minden jónak végeszakad egyszer végeszakadt ennek is. Most hideg és száraz az üres pipa és ványadtan, belegen lapul a gatyakörében az üres acskó.

Rókus úgy állt a kiskapuban, mint valami szobor. Keze feje ernyedten lógott a kapufa mellett, szeme pedig keményen furódott át az út másik oldalára, ahol ugyancsak volt egy kiskapu és annak a fájához is nekitámasztotta a vállát egy ilyen Rókus-szerű férfi, csak hogy azt nem Rókusnak, hanem Vincének hitták. A pipa annak is ott meredezett a bajusza alatt, csak hogy nagy volt ám a különbség a két pipa között. Vince pipája nem volt hideg, száraz sem volt, sőt bodor füstfelhők-kék röpködtek föl minduntalan belőle. A szél néha odacsapta a finom dohányfüst szagát Rókus képéhez. Ilyenkor kitágultak emitt az orrlukak, de az arc mozdulatlan maradt, csak a tekintet keményedett meg jobban.

Amikor már vagy tizedszer hajlotta oda a füstöt a szél Rókushoz, hirtelen meglevevődött a szobor. Nem volt azért ez olyan szörnyű nagy elev.edés, csak éppen a fej fordult be, az udvar felé és a száj szólalt meg szép csöndesen, de úgy, hogy ott átal is hallani lehessen:

— Hallod-e Pista, hozzád csak azt a kulacsot. Belül motoszkálás hallatszott, aztán nemsokára előjött Pista, surbankó legényke és nyujtotta apjának az öreg kulacsot.

Erre kikerült a keserves pipa a sárga agyarak közül és elbujt a feje a lajbizsebbe. A kulacs

Katasztrófális árzuhanás a makói hagymapiacra a magyar—osztrák vámháború miatt

(A Délmagyarország munkatársától.) A magyar—osztrák vámháború a makói hagymakereskedőket és hagymakereskedőket is rendkívül súlyosan érintette. A régi nagy hagymapiacok közül ugyyszólván egyedül az osztrák maradt meg és hogy most ez is elveszett, a legkatasztrófálisabb helyzet szakadt a hagymásokra.

Ez okozta a hagyma majdnem ötvenszázalékos árzuhanását. Mig egy héttel ezelőtt 7

pengő volt a hagyma, most 4 pengőre esett le és további zuhanása valószínű.

A vámháború kitörésének pillanata óta egy mázsa hagymát 25 silling vám és forgalmi adó terhel az osztrák határon. A négypengős árura tehát 20 pengő a vám, míg az olasz hagyma szabadon mehet be Ausztriába. Ausztria évente, augusztus közepéig, 400 vagon hagymát vett fel a makói termésből. Az idén eddig 38 vagon hagyma ment ki.

Felirat a tanárképző főiskola elhelyezését szorgalmazó tanárok ellen

(A Délmagyarország munkatársától.) Ismeretes, hogy a legutóbbi közgyűlésen Wolf Miksa interpellációt intézett a polgármesterhez, akitől azt kérdezte, van-e tudomása arról, hogy a legutóbb Szegeden megtartott bölcsészkonferencián mozgalom indult meg a tanárképző főiskola Budapestre helyezése érdekében. Az interpelláció további során Wolf Miksa azt is megkérdezte a polgármestertől, hogy ennek a mozgalomnak az ellensúlyozására milyen intézkedéseket szándékozik foganatosítani.

Dr. Somogyi Szilveszter polgármester az interpellációra azt a választ adta, hogy hivatalos tudomása nincs ugyan a mozgalomról, de magánértesülésből hallott arról, hogy *vannak egyes tanárok, akik a főiskola Budapestre helyezését szorgalmazzák.* A város mindenestre felir a kultuszkommissziónak, hogy a kultuszminiszter azokat a tanárokat, akik nincsenek megelégedve Szegeddel, helyezze vissza a polgári iskolába, Szegedre pedig olyan tanárokat helyezzenek, akik kedvvel és szívesen jönnek ide.

A hétfői tanácsülésen dr. Vitéz Szabó Géza kul-

turlanácsnok ismertette a feliratot, amely kiemeli, hogy semmiféle közérdek nem parancsolja ennek a fontos közintézménynek Szegedről való elhelyezését, illetőleg minden érdek az, hogy a főiskola továbbra is Szegeden maradjon. A főiskolának még most is van olyan tanára, aki Budapestről jár le Szegedre tanítani, több tanára pedig az irányban fejt ki propagandát, hogy az iskolát Budapestre helyezték. A feliratban azután arra kéri a város a kultuszminisztert, hogy a város közvéleményének megnyugtatása és az iskola működésének érdekében ezeket a tanárokat helyezze vissza a miniszter a polgári iskolába, viszont Szegedre olyan tanárokat helyezzenek, akik szívesen dolgoznak ebben a városban.

Zálogjegyét mielőtt eladná

győződjön meg, hogy legtöbbet fizet érte **Gáspár, Mikszáth Kálmán-u. 5. sz.** Keresek megvételre higanyt, hamis csontfogakat, briliáns ékszer, régi arany és ezüstpénzeket. 31 Kérem a címre ügyelni!

pedig a jobbkezbe került, a balkéz félresimitotta a bozontos bajuszt, a tekintet pedig élesen vágott át a másik oldalra, Vince felé.

A jobbkez szépen, lassan magasra emelte a kulacsot, először nem az eligazított szájhoz vitte, hanem a jobbfülhöz, mert kíváncsi megtapasztalni, hogy maradt-e még benne a borocskából. A jobb-fül előtt aztán hosszasan, igen hosszán rázódtott a kulacs, kotyogása áthallatszott a tulsó oldalra és irtalmatlan füstfelhőt csalt ott ki a pipából. Erre a balkéz megegyszer félresimitotta emitt a bajuszt, aztán megmarkolta az ingujj szélét és odanyult vele a kulacs szájához. Mindez borzasztó lassan történt, szép, céltudatos mozdulatokkal, tán szélesebbekkel is, mint ahogy kellett volna. De viszont amott is sürűbben röpködtek a füstfelhők.

A kulacs szája most kilocsant a földre néhány csepp borítal, tán áldozatként a föld Istenének. Régi szertartás ez, több ezer esztendő, nem az új Istennek szól, hanem a réginek, aki ehnaradt valahol, a nagy vándorlásban és elárvult népe tán nagy elhagyatottsága miatt szenved most annyira.

A balkéz is odakerül lassan a jobb mellé, jól megmarkolja és kissé megemelintti a kulacsot a tuloldal felé, mintha azt mondaná, amit ilyenkor szokás mondani, hogy: aggyisten.

A kulacs szája nagyszerűen odasimul a félresimitott bajuszt alá és a tuloldalról jól lehet látni, amint a göröcsös ádámsutka föl s alá szaladgál a nagy kortyolgatástól.

Ezt aztán igazán nem lehet hagyni — gondolja haragosn Vince. Nagymérgesen kikapja agyarái közül a füstölő pipát. Szinte megégette vele a tenyerét, mert annyira áttűzsedett az a szapora szívástól. Aztán belevéri balmarkába a hamut, no meg a bennrekedt dohányt is, mivelhogy még fele sem hamvadt el annak, amit beléjeltömött. A tüzes, szikrázó miccsodát pedig nagy begyessen odaszórja a porba. Előkerül a degeszre-tömött, kővér dohányacska, a két izmos tenyér morzsolgatja egy darabig, módosan, rangosan. A vastag ujjak aztán nagy szakértelemmel kicsavarják az acskó végét, helyet csinálnak rajta a pipá-

nak, az pedig éhesen merül le a belsejébe, az apróra vágott szűzdohány közé. A szemek, már mint a Vince szeméi, oda se néznek, mert hogy a kulacshoz tapadtak, meg ahoz a vidáman ug-ráló ádámsutkához. De a kulacs mögöl és az ádámsutka fölül annál jobban nyilazták a tekintetek az acskót.

Szó, ami szó, a műveletek és az ellenműveletek után ismét visszaállt a régi helyzet. Vince fujta a füstöt, Rókus pedig az üres pipa izetlenül szopott csutoráját rágtá. Tudnivaló ugyanis, hogy Vincének nem termelt tavaly bora. Ha rákivánt, kocsmába kellett mennie. Ebben pedig nemcsak az a hiba, hogy a legközelebbi kocsmá fél napi járóra esik tőle, hanem az is, hogy nincs rávaló. Egyetlen megveszekedett rézkrajcár sem akad a háznál. Csak egy valami van: dohány. Finom, illatos szűzdohány, még az ősszel szerzett belőle egy nyalábravalót. Két szép, szőkeszörű malacot adott érte annak, aki hozta.

Rókusnak termelt bora. Kis szőlője van a ház mögött, megtöltötte levéllel mind a két hordót. Dohány ellenben nincs. Pénz sincs. Az acskó tehát üres. Pedig talán egyetlen tömött pipávalért odaadná minden borát is, annyira ráéhezett. Tudja, hogy amott meg a borért eszi a fene a sógort, tán az is odaadná minden dohánnyát, ha úgy, kedvére húzhatna egyet a kulacsból. Dehát nem lehet szó semmiféle barátkozásról.

Régi harag huzott árkot a két egyforma kislajtó között. Már nem igen tudják, mikor támadt, mi szülte. A fontos az, hogy van. Beszéd ellenben: nincs. Annál kevésbé barátkozás. Így, a csöndes háborúság következtében egyre gyorsabban fogy emitt a bor, amott a dohány. Estefelé Rókus már dupla pipát lát Vince szájában, Vince pedig erős szédülést érez a sok pipától, tán el is esne, ha nem kapaszkodna meg az ajtófélnél.

Mikor pedig a nyári szél elhozta az esti harangszót, mindketten egyszerre fordulnak be a kapun. Rókus felrugja nagy dühösen a kulacsot, Vince pedig úgy vágja a fal tövébe az acskót, hogy porzik tőle a fal is, meg az acskó is.

Mert hát ez a vámháború.